

Forfatter: Kielland, Aleksandar Lange

Titel: BREV TIL: Hegel, Frederik Vilhelm FRA: Kielland, Aleksandar Lange (1884-02-21)

Citation: Kielland, Aleksandar Lange: "BREV TIL: Hegel, Frederik Vilhelm FRA: Kielland, Aleksandar Lange (1884-02-21)", i *Frederik V. Hegel - Et mindeskrift (2. bind)*, FR. Bagges Kgl. Hof-Bogtrykkeri, s. 458. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001652518-000-shoot-L0016525180000291.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Frederik V. Hegel - Et mindeskrift (2. bind)

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Stokke pr. Stavanger
den 21de Februar 1884.

Kjære Hr. Justitsraad!

Vi holder altid — Beate og jeg — en Lovtale over Dem, naar Deres Breve komme; thi De er den trofasteste af alle vore Venner til at give os Underretning om alt det, som kan interessere os. Og vor Interesse for de danske Venner er i bestandig Stigning; især er Beate nu paa det Punkt, at jeg maa skjælde, bande og tordne, forat kalde hendes Fædrelandskjærlighed tillive. Var det ikke for Gutternes Skyld, saa tror jeg tilslut, hun pakkede mig og det øvrige sammen og flyttede ned igjen.

Tak ogsaa for de 1000 Kr.

Med min Hovedstadsreise gik det ikke godt. Jeg regner ikke, at jeg var syg af Bronchit hele Tiden; men jeg udrettede ikke noget. Et lærte jeg, hvad jeg forresten har anet, at jeg ikke er nogen habil Supplikant, og at jeg aldrig vil s. 459komme til at spille nogen Rolle i Venteværelserne. Jeg opnaaede dog at se den lille Almægtighed — Præsident Sverdrup. Hvad der i mine Øine altid gjør den Mand saa uvirkelig, saa komisk, det er, at jeg først har lært at kjende hans daarlige — aa nei! hans ganske gode Kopi Erik Wullum; og naar jeg saa i Stemmens Lyd, i Gestus, i Talevendinger hos denne gamle Mand gj enfinder det, som jeg tror er Erik Wullum, saa opstaar der hvert Øieblik i mit Hoved smaa van- vittige Stansninger: er det Sverdrup, som kopierer Wullum eller hvordan Satan er det?

Alexander Kielland (læsende Korrektur).

Han holdt et lidet og fly den de F oredrag for mig: »vist burde jeg have offentligt Gratiale; men de forhaandenværende Tider gjorde, at han vilde raade mig til at venteet Aar; til næste Aar vilde han med Fornøielse støtte mig«. Det var jo bare etslags Afslag. — Saa gik jeg da til min gode Ven og Morbroder Jacob Lange — Præsident i Rigsretten, og han mente, vi skulde slet ikke vente, han skulde nok tale med Sverdrup.

Jeg reiste hjem og betænkte mig; og i denne Betænkningens Tid er der kommen mig foruroligende Rygter for Øre om min stakkels Onkels Helbred . . . Under disse Omstændigheder hverken kan eller vil jeg bebyrde ham med mine Anliggender, og saaledes resignerer jeg til næste Valg.

s. 460Med min Bog gaar det desværre langsomt; jeg skrev just til Bjørnson, at jeg havde faaet Sovesygen. Ja — forresten! jeg tror det virkelig selv! Alt dette Regn og denne Taage har leiret sig over min Aand; jeg lever fra Dag til Dag ganske ens uden Afvexling, mister min Hukommelse og min Spænsthed.

Imidlertid! nu kommer Vaaren! — jeg har hørt en Lærke og vi har dog seet Solen nu i 2 samfulde Dage; saa tænker jeg, Safterne begynder at skyde i mig ogsaa. Hils alle Deres fra os, vi lever alle godt.

Deres hengivne
A. L. K.